Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

minorē sarcinā portant. Nos autē excepto eo qd
xpiani sumus unde racionē reddimus do de uita nrā.
sumus etiā ppositi. unde racionē do reddimus de dis
pensatione nrā. Adhoc istā difficultatē ppono.
ut opatientes nos. oretis pnos. Veniet enim
dies qeuncta adducant mundicuū. Et ille
dies si sclo longe ē unicuiq; hominū sue
uitē ultimū ppe ē. tamē utrūq; latere ds uo
luit. Qndo uenat finis scli. & qndo sit in
uno q; homine hui uitē finis. Qis ntimere
diē occultū. Dū uenerit. inuenat te paratū.
Cū q ppositi adhoc sint. ut hns qsubiecti s con
sulant. nec meo qd psunt omnino utilitatē
suā adtendant. s; eos qbus ministrant. Ds qs
ita ppositus ē ut meo qd ppositus ē gaudeat. &
honorē suū querat. Qcomoda sua sola respi
ciat. se pascit nōues. Adhos sermo diriqit.
Audite uos tanqm oues di. & uidete q admo
du uos securos fecerit ds. qualescūq; sint
quos psunt. i. qlescumq; nos sumus uos secu
ritatē dedit qpascit isrl. Nā si ds ndeserit
oues suas. & mali pastores debitas penas
luent. Qoues pmissa percipient. uideam q qd
alloquat pastores se ipsos pascentes nōues.
sermo duum nemine palpans. Ecce lac sum
mitis. & lanis uos tegitis. Qqd crassū ē in
tficitis. Qoues meas nō pascitis. Qd infir
matū ē nō sortastis. Qqd egrotat nō corro